

Vertelschets 16.1: Izak

1. Beginzin

Kijk 'm nou parmantig zitten, die kleine Izak! Op de schoot van zijn moeder, met stralende oogjes van pret. Het is ook zo gezellig met al die mensen en al die vrolijkheid om hem heen!

2. Feest in Abrahams tent

- Izak is ongeveer 3 jaar oud en dus geen baby meer. Hij drinkt niet langer bij zijn moeder, maar eet 'met de pot mee'.
- Naar gewoonte wordt dat gevierd met een feest. Er wordt een uitgebreide maaltijd klaargemaakt. 'Schilder' met woorden hoe feestelijk en rijk gedekt de tafel er zal hebben uitgezien.
- Buren, vrienden en personeel zijn uitgenodigd om de maaltijd en het feest mee te beleven.

3. Jaloezie, spot en boosheid in Abrahams tent

- Het lijkt een fijn en prachtig feest ... maar wat gebeurt daar? De feestvreugde wordt verstoord!
- Ismaël lacht Izak schamper uit. Ismaël is al een stuk ouder en hij weet, dat niet op hem, maar op Izak de zegen van de Heere rust. Ook Ismaël krijgt een zegen, maar die is lang niet zo groot.
- Ismaël is het er niet mee eens. Vanuit zijn jaloezie maakt hij Izak belachelijk en iedereen kan het horen.
- *Denk eraan, welk gevolg het heeft als er jaloezie in jouw gedachten is. Jaloezie is heel erg; het is zonde! Vaak blijft jaloezie niet in je gedachten, maar komt het naar buiten. En dat maakt je zonde alleen maar erger. Bijvoorbeeld als je iemand gaat uitschelden of belachelijk maakt, omdat je diep in je hart jaloezie op hem of haar bent.*
- *En stel dat jij geplaagd of gepest wordt op school. Geloof je dat God je ook daarin kan helpen? Ga je er mee naar Hem toe?*

4. Hagar en Ismaël moeten weg

- Sara hoort hoe Ismaël Izak bespottelijk maakt. Dat doet haar moederhart pijn.
- Sara begrijpt, dat Ismaël spot met de belofte van de Heere. Alleen Izak zal Zijn zegen dragen. Spotten met de Heere? Dat mag ze niet toelaten.
- Sara zegt: "Abraham, stuur die dienstmaagd en haar zoon maar weg." Ze is zo boos en kijkt met zoveel verachting op Hagar en Ismaël neer, dat zij haar niet eens bij naam noemt. "Alleen Izak zal een erfenis krijgen, Ismaël niet."
- Abraham is heel boos. Hoe durft Sara dat nu te zeggen? Ismaël is toch ook een zoon van hem?

5. God stelt Sara in het gelijk

- Terwijl Abraham nog verontwaardigd en boos is, spreekt God tot hem.
- "Wees niet boos, Abraham. Sara heeft gelijk. Zij spreekt zoals Mijn Woord zegt".

- “Alleen met Izak zal Ik Mijn eeuwig verbond oprichten”. Dat is een heel bijzondere belofte, die niet voor Ismaël geldt.
- Maar God vergeet Ismaël niet. Voor hem is er ook een belofte, omdat ook hij een zoon van Abraham is. Ismaël zal tot een groot volk worden.

6. Hagar en Ismaël weggezonden

- Met pijn in zijn hart, maar gehoorzaam aan de opdracht van God stuurt Abraham de volgende dag Hagar en Ismaël weg. Hij geeft hen brood en water mee.
- Wat een les voor Abraham! Hij dacht zelf te moeten zorgen voor een kind, dat Gods belofte zou krijgen. Hij nam Hagar als vrouw en kreeg Ismaël. Dat zou de aan hem beloofde zoon zijn, dacht hij.
- Maar zo was het niet. Op Gods belofte werd Izak geboren. Dát was het kind van het verbond.
- *Ben jij ook zo eigenwijs? Bepaal jij liever zelf wat er in je leven gebeurt en doe jij ook je eigen zin? Daar kom je bedrogen mee uit!*
- Zo ziet Abraham zijn eigen zonde onder ogen. En nu moet hij Ismaël laten gaan in een nieuw vertrouwen op de Heere, dat Die later aan Ismaël zal doen wat Hij beloofd heeft.

7. Slotzin

Voor Abraham een verdrietig einde van het feest. Maar wel een eerlijk einde! De Heere laat niet met Zichzelf spotten. Hij wil, dat wij op Hem vertrouwen.